

שיעורי חינוך

פונעם ראש ישיבה שליט"א

פראקטישע עצות און הדרכות פאר עלטערן, מלמדים, מחנכים און מהנכות

פרשת אמור
תשפ"ג

גליון
7

שעורים אין חנוך

דינסטאג פרשת צו, שנת תשפ"ג קרית ברסלב - ליבערטי יע"א

איך האב געקענט געזאגט פאר א מלמד: "איך האב זייער ליב דיין ארבעט און איך האב זייער ליב אז דו ביסט מלמד, אבער אויב דו ווילסט ווייטער אזוי אנגיין, צו קומען שפעט, קענסטו נישט זיין ביי מיר א מלמד, ווייל אז מען בא'גנב'עט איינעם קען מען אים באצאלן, אבער אז מען נעמט אונזעק די קינדער'ס צייט, איבערהויפט ביי די אינגלעך וואס מען דארף לערנען מיט זיי תורה, ווי אזוי קען מען עס שפעטער באצאלן?" דערפאר דארף מען זיין צו גוט עסן, און זיך גוט אויסרוען ביינאכט.

מען ווערט שנעל אויפגעערענט

ווען א מענטש איז אויסגעמוטשעט איז אסאך גרינגער אים אויפצוברענגן ווי איינער וואס איז אויסגערוט; ווען מען איז אויסגערוט איז מען רואיגער און מען ווערט נישט אזוי שנעל אויפגעערענט.

אויסציען דעם אויער...

ווען קינדער הערן זיך נישט צו וואס מען זאגט, אויב איז דער מלמד אויסגערוט וועט ער עס נאכאמאל איבער זאגן, אבער אויב ער איז מיד וועט ער ווערן אויפגערגעט און אנכאפן דעם אויער און אויסציען: "דו העערסט נישט וואס איך רעד צו דיר?!"

דאס איז א קינד

צום ביישפיל, ביי לאנטש ווען די קינדער עסן און מען זאגט אז יעדער זאל זיך שיינ אדער יעדער הייבט אן צו בענטשן, דארף מען האבן סבלנות און געדענקן אז קינדער זענען נישט קיין מלאכים, פאר קינדער דארף מען איבער זאגן נאכאמאל: "מען דארף בענטשן", "מען דארף יעצט זיך", און אז איין קינד זיצט נאכאלץ נישט, מיינט נאכנישט אז ער הערט נישט און מען קען יעצט ציען זיין אויער: "דו העערסט נישט וואס איך רעד צו דיר?!" ווייל מען קען אויך נעמען מיינע אויערן עס אויסציען, איך האב אויך נישט געהערט אלס קינד וואס מען האט גערעדט צו מיר. דאס איז א קינד, מען דארף זיי איבער זאגן נאכאמאל און נאכאמאל.

געפרעגט די מענטשן פון שטאט: "וואס גייט פאר מיט דעם מלמד וואס איז אזוי איינגעבויען, מיד און שוואך", האט מען אים געזאגט אז ער איז זיך 'מסגף'. ער וויל תשובה טון אויף זיינע עבירות פייניגט ער זיין גוף, ער שלאפט נישט און ער עסט נישט; עס איז געווען צדיקים וואס האבן געהאט דעם וועג אין עבודת ה' צו מסגף זיין דעם גוף.

האט אים רבי יוחנן אפיר גענומען אין די זייט און געזאגט: "אינגערמאן; דו קענסט נישט טון די זאכן, מה דאך דער וואס ארבעט פאר א בשר ודם, מוז עסן און שלאפן, ווייל ווען מען פאסט און מען שלאפט נישט געהעריג קען מען נישט ארבעטן גענוג פלייסיג און דאס הייסט גניבה, איז דאך זיכער אז א מלמד וואס איז עוסק אין 'מלאכתו של הקדוש ברוך הוא', דו ארבעטסט פאר'ן אייבערשטן, דו זיצט מיט נשמות ישראל, קינדער פונעם אייבערשטן, טארסטו זיכער נישט פאסטן און אויפזיין ביינאכט."

דערפאר, די ערשטע זאך וואס איך זאג פאר מחנכים איז, מען מוז זיין אויסגערוט, מען מוז גיין שלאפן צייטלעך.

אריין שלאפן ביז נאכמיטאג

אויב מען וויל - מוז מען נישט זיין א טיטשער; מען קען פארקויפן טיכלעך, מען קען פארקויפן קליידער און מען קען גייען שירצלעך, און זיין אויף א גאנצע נאכט און אריין שלאפן ביז נאכמיטאג און דעמאלט אויפנעמען מענטשן, אבער אז מען ארבעט פאר'ן אייבערשטן און מען דארף זיין ניי אריין וואס מען דארף מען זען צו שלאפן ביינאכט, זיך גוט אויסרוען.

גייט אהיים שלאפן

איך לאז נישט די מלמדים קומען צו 'מסיבות' און 'חתונות' אויב די קומענדיגע טאג איז דא חדר. זומער פראוועט מען אין שטעטל שפעטע מלואה מלפניהם, זאג איך פאר די מלמדים, "גייט אהיים שלאפן", די לערערנס קענען בלייבן, ווייל זונטאג איז נישט דא קיין סקול, אבער מלמדים וואס דארפן זיין זונטאג צופרי אין פתח, דארפן אהיימגיין צו זיין אויסגערוט.

בעזר ה' ברענגען מיר א נייעם שיעור וואס דער ראש ישיבה שליט"א האט געגעבן פאר די מחנכים אין שטעטל, קרית ברסלב - ליבערטי יע"א, דעם פארגאנגענעם דינסטאג פרשת צו, שנת תשפ"ג לפרט קטן.

מען מוז זיין אויסגערוט

טייערע מלמדים און לערערנס. מיר האבן געקענט געהאט אין די גמרא (תלמוד ירושלמי דמא, ז. א.) אז אינטערעסאנטע הלכה; א מענטש וואס האט א קוה וואס ער פארדינגט עס פאר אנדערע מענטשן אויפצואקערן זייערע פעלדער, טאר ער נישט נישט ניצן דעם קוה ביינאכט צו אקערן זיין פעלד, ווייל א קוה דארף זיך אפרויען, א קוה קען נישט ארבעטן פיר און צוואנציג שעה אין איין צי, קומט אויס אז דורך דעם וואס זי אקערט אויך ביינאכט, האט זי נישט געהעריג קיין כח צו קענען אקערן אינדערפרי ביי מענטשן, באגנב'עט ער די מענטשן וואס דינגען עס פון אים.

די גמרא זאגט ווייטער נאך אן הלכה, א מענטש וואס פארדינגט זיך צו ארבעטן ביי א צווייטן בייטאג, [אזוי ווי עס גייט אין אמעריקע, רוב אמעריקאנע בירגער ארבעטן בייטאג פון ניי אריינגער ביז פינף אזייער נאכמיטאג], טאר ער נישט ביינאכט אויפזיין און ארבעטן פאר זיך, עס איז גניבה, ווייל ווען מען שלאפט נישט געהעריג קען מען נישט געהעריג ארבעטן בייטאג. מען מעג אויפזיין א גאנצע נאכט, אויב מען וויל נישט ארבעטן בייטאג, עס זענען דא משפחות וואס מען טוט אזוי, מען שלאפט בייטאג און מען איז אויף ביינאכט... אבער אז מען פארדינגט זיך צו ארבעטן בייטאג מוז מען שלאפן ביינאכט.

וואס גייט פאר מיט דעם מלמד?

דערציילט די גמרא א שיינע מעשה, דער הייליגער רבי יוחנן איז אמאל אנגעקומען אין א שטעטל, האט ער געזען אז דער מלמד קוקט נישט אויס גוט, ער איז איינגעגעסן, אויסגעדארט, צעבראכן און מיד, האט ער

>>> פארזעצונג פון עמוד א'

קינדער הערן יא

מען קען נישט טראכטן: 'קיינער הערט מיך נישט אויס', 'מיינע ווערטער גייען אין די לופט', אויב מען טראכט אז 'קיינער דארף מיך נישט' - איז אַ שאַד צו קומען לערנען מיט קינדער. דערפאר זענט איר די מחנכים, צו וויסן אז מען דארף איבער זאגן פאר קינדער נאכאמאל און נאכאמאל! ווען מען לערנט אויס "מה נשתנה", און די קינדער כאפן עס נישט אויף, מיינט עס נישט אז די קינדער הערן נישט, די קינדער הערן יא, נאר אזוי גייט עס מיט קינדער, מען זאגט עס נאכאמאל און נאכאמאל, איר געדענקט זיכער ווען איר זענט געווען יונג האט איר אויף געציטערט אז איר גייט נישט קענען די "מה נשתנה", אזוי גייט עס.

קינדער שפילן זיך נישט איידל

אַ מלמד אין שטעטל האט מיר גערופן, ער איז ממש אויסער זיך, מען האט געטראפן צוויי קליינע קינדער באהאלטן זיך הינטער די טרעפ און שפילן זיך נישט איידל, געכטן שיקט מיר דער מענעדזשער אַ בילד אז מען האט פארבויט דעם

לאך הינטער די טרעפ. איך האב אזוי געלאכט צו מיר, ווייל אז מען האט פארבויט דעם לאך גייט שוין יעצט אלעס זיין מסודר? פאךקערט, לאז דעם לאך אזוי זאלן די מלמדים געדענקן צו רעדן צו די קינדער צו זיין איידל, אויב מען וועט פארגעסן אפאר וואכן צו רעדן פון דעם, וועט מען נאכאמאל טרעפן צוויי קינדער זיך באהאלטן דארט וכו', וועלן די מלמדים זיך נאכאמאל כאפן אז מען דארף רעדן דערפון.

אַ קינד ווערט געבוירן מיט אַ יצר הרע

מען קען נישט פארבויטן אַ לאך און שוין... ווי אזוי גייען די קינדער שוין וויסן אז מען טאר זיך נישט שפילן נישט איידל? אַ קינד ווערט געבוירן מיט אַ יצר הרע, אזוי האט דער אייבערשטער באשאפן די וועלט; דער יצר טוב קומט ווען מען ווערט דרייַצן יאר און דער יצר הרע קומט ביים געבוירן, דערפאר זעט מען קליינע קינדער וואס קיינער האט אים נאכנישט געזאגט וואס מען טאר נישט טון, און עס ציט אים שוין זיך צו שפילן נישט איידל.

אויף דעם זענען דא מלמדים און לערערנס וואס דארפן זאגן און זאגן: "דער אייבערשטער זעט, מען קען זיך נישט באהאלטן פון אים!" און: "דער אייבערשטער וויל זען ווער עס איז וואויל!" מען לייגט עס אריין אין די קינדער מיט אַ שיינקייט און זיסקייט.

יעדע פינגער מינוט נאך אַ לשון הרע...

אז מען הערט אַזעלכע מעשיות דארף מען זיין אביסל אביסל שטרענג, און אריין לייגן אין זיי 'יראת הענש', זיי זאלן וויסן אז אויף יעדע עבירה ווערט מען פאשטראפט אויבן אין הימל.

אויף דארף מען רעדן צו זיי אז זיי זאלן קומען דערצוילן, זיי זאלן נישט מורא האבן צו דערצוילן, פארשטייט זיך אז נאכדעם קומען שוין די קינדער דערצוילן יעדע פינגער מינוט נאך אַ לשון הרע אויף אַ צווייטן, דארף די לערערין זיין גענוג גרויס און קלוג צו פארשטיין ווען מען דארף זיך יא וואוסענדיג מאכן און ווען מען דארף זיך נישט וואוסענדיג מאכן, אויף וואס עס איז וויכטיג שוין צו האלטן אַ דרשה, און וואס קען מען רעדן צו דעם קינד פריוואט.

חיוזוק פאר די אידישע שטוב

פונעם ראש ישיבה שליט"א

וואס איז דיין סוד?

די הייליגע חכמים דערצוילן (ויקרא מז): עס איז געווען אַ פרוי וואס האט געלעבט אין די צייטן פון די הייליגע תנאים און אמוראים, זי האט געהייסן 'קמחית', זי האט חתונה געהאט צו אַ פהן און געהאט זיבן קינדער, אירע קינדער זענען געווען פהנים, אבער נישט סתם פהנים, נאר פהנים גדולים, וואס גייען אריין אינעם קודש הקדשים. האבן די הייליגע חכמים איר געפרעגט: "וואס האסטו געטון אז דו האסט זוכה געווען צו דעם אז אלע דייער קינדער האבן זוכה געווען צו זיין פהנים גדולים?" נישט יעדער איינער איז זוכה צו זיין א פהן גדול, און זיכער נישט אז אלע קינדער זאלן זיין פהנים גדולים, ווי אזוי האט זי זוכה געווען דערצו?

עבודה אין בית המקדש, האט זיין ברודער געדארפט איבער נעמען. אזוי איז אויסגעקומען במשך עטליכע יאר אז אלע קינדער פון קמחית האבן זוכה געווען צו דינען אלס 'פהן גדול' און אריין גיין אינעם קודש הקדשים.

אז מען זעט א פרוי האט גוטע קינדער, דארף מען איר נעמען אין א זייט און פֿרעגן: "זאג מיר וואס איז דיין סוד?" קינדער פאלן דאך נישט אראפ פון בוים, מען זעט אין די מעשיות פון די פריערדיגע גדולים, גאונים און צדיקים, ביי רעדן איז געווען עפעס א סוד, עפעס האבן זייערע עלטערן געטון א גוטע זאך וואס בזכות דעם האבן זיי זוכה געווען צו אזא קינד.

זוכה זיין צו גוטע קינדער

האט זי געזאגט פאר די חכמים: "איך האב אייביג אכטונג געגעבן אז די ווענט און די דאך פון מיין הויז זאלן נישט זען מיין האר; מיין קאפ איז אלץ געווען צוגעדעקט, אפילו ביי מיר אין שטוב וואו קיינער זעט מיר נישט, קיינער איז נישט דארט, האב איך אויך אכטונג געגעבן דערויף", (פארשטייט זיך אז מען רעדט נישט ווען מען באדט זיך), האבן די חכמים געזאגט: "יעצט ווייסן מיר שוין דעם סוד ווי אזוי מען קען זוכה זיין צו ערליכע קינדער, אז מען פירט זיך בצניעות". אזוי זאגט אויך דער הייליגער רבי (ספר המדות, אות בגים, סימן ט): "צניעות שבאשה, מזכה לה לכנים הגונים", אז א פרוי איז איידל, זי פירט זיך אויף בצניעות, וועט זי זוכה זיין צו גוטע קינדער.

לאמיר זיך פארנעמען צו גיין אנגעטון צניעות! דיג און איידל; עס לוינט זיך צו מותר זיין אויף די באקוועמליכקייט און אויף יענע באקוועמליכקייט -

אבי צו זוכה זיין צו האבן גוטע קינדער, ווייל דער רבי זאגט (ספר המדות, אות בגים, סימן מז): "כנים הטובים - רפואה גדולה לאבות", גוטע קינדער היילן אויס די עלטערן.

מען מיינט אז עס איז 'עק וועלט'...

אין אנהייב ווען מען האט נאר קליינע קינדער איז זייער שווער זיך צו פארען מיט די קינדער, א פרוי וואס האלט פינגער, זעקס, זיבן יאר נאך די חתונה מיינט אז עס איז 'עק וועלט'; איך געדענק גוט מיינע ערשטע יארן נאך מיין חתונה, מען האט איין קליין קינד, נאך אַ קליין קינד און נאך אַ קליין קינד... מען שפירט ממש ווי מען קען מער נישט, אבער מיט די צייט ווערט עס גרינגער, די קינדער וואקסן אויף און זיי הייבן אן צו העלפן אין שטוב.

ווער רעדט נאך ווען מען מאכט שוין חתונה די קינדער, און זיי פירן זיך אויף איידל און ערליך, מען זעט די נחת, דעמאלט ווערט מען יונגער און יונגער! ברוך השם איך מאך שוין חתונה קינדער, איך זאג אייך, עס לוינט זיך, מען ווערט ממש יונגער.

עס לוינט זיך צו זיין איידל

שייערע משפחות אנשי שלומיננו! עס לוינט זיך צו זיין איידל, עס לוינט זיך צו זיין באשיידן, עס לוינט זיך צו זיין שוין, עס לוינט זיך אויפצופירן רייה, נישט פראסט און נידריג - בלויז פאר דעם אליינס אז דער אייבערשטער באצאלט מיט גוטע קינדער! דער אייבערשטער זאל אייך העלפן איר זאלט אלע זוכה זיין אויפשטעלן שיינע, געזונטע, פרייליכע שטיבער, אמן.

(גענומען פון א שיעור חיוזוק יום א' פֿרשת שלח תשפ"א)

הערליכע חיזוק וואס דער ראש ישיבה שליט"א האט גערעדט פאר מלמדים נאכן פארלערנען דעם בלאט גמרא.

א מלמד איז 'ברומו של עולם'

טייערע מלמדים; עטץ זאלטס וויסן דאס חשיבות פון זיצן און לערנען תורה מיט אידישע קינדער. ביי די וועלט איז א מלמד א 'בטלן' און נישט נאר ביי די וועלט, נאר די מלמדים אליינס קוקן זיך אן ווי בטלנים, אבער א מלמד דארף וויסן ווען ער איז אין כחה זיצט ער 'ברומו של עולם'

עס איז א מוראדיגע זכיה צו זיין א מלמד; איך בין מקנא די מלמדים.

ארויס ווארפן א בחור פון ישיבה!?

נעכטן איז דא געווען א איד, ער האט מיר געברענגט עטליכע ספרים וואס ער האט מחבר געווען, דערציילט ער מיר אז זיינע עלטערן וואוינען אין בעלגיע, און אלס בחור האט ער געלערנט דאהי אין א ישיבה, איין שבת איז ער אריין געקומען צום דאווענען ווען מען האט שוין געהאלטן ביי נשמת, האט אים דער מנהל געזאגט: 'נאך שבת נעם דייע פּעקלעך און פאר צוריק אהיים!' זאגט ער מיר: 'דער ישיבה איז שוין פארמאכט, געדעס מאל איך גיי דורך דעם ישיבה דאנק איך דעם אייבערשטן אז עס האט זיך פארמאכט, פאר דעם שיקט מען אהיים א בחור ווייל ער איז אביסל פארשלאפן!'

צומאל שיק איך אויך אוועק א בחור, א בחור וואס קומט אן צוועלף אזייגער טאג נאך טאג, זאג איך אים: 'מארגן זאלסטו קומען צייטלעך', אבער צוליב דעם זאל מען ארויס ווארפן א בחור פון ישיבה! מען דארף זייער אכטונג געבן אויף תלמידים.

דער ספר וועקט מיר אויף ביינאכט שלאף איך איין מיט אן 'אשר בנחל'; עס איז זייער שיין, אבער איין פראבלעם האט עס אז עס לאזט נישט איינשלאפן... נעכטן האבן זיך מיינע אויגן שוין געקלעבט פון מידעקייט, איך בין ניין אזייגער געגאנגען שלאפן, אפאר מינוט דערויף בין איך צוריק ארויס געקומען פון בעט און זיך געוועזט לערנען אין דיינג רום, פּרעגט מיר מיין ווייב תחי: 'וואס איז געשען, איך האב געמיינט אז דו גייסט שוין שלאפן?' זאג איך איר: 'דער ספר לאזט מיר נישט שלאפן, עס וועקט מיר אויף'

מצדיקי הרבים

האב איך דארט געליינט א בריוו, ווי מוהרא"ש זכותו יגן עלינו ברענגט די ווערטער וואס די הייליגע חכמים זאגן (בבא בתרא ח): אויפן פסוק (דניאל יב. א): 'ומצדיקי הרבים פּוכּבים לעולם ועד - אלו מלמדי תינוקות', פּרעגט מוהרא"ש, פארוואס ווערן די מלמדי תינוקות אנגערופן 'מצדיקי הרבים'? נאר א מלמד דארף קענען 'מצדיקי זיין' אלע זיינע תלמידים, ער דארף זיי דן זיין לכף זכות, טרעפן דאס גוטס אין זיי.

פּוכּבים

פארוואס זענען זיי צוגעגליבנט פונקט צו שטערנס, ווייל די שטערנס זעען אויס קליין און באמת זענען זיי גרעסער פון די גאנצע וועלט, די זעלבע זאך דארף א מלמד וויסן, מען קען קיינמאל נישט וויסן ווער עס זיצט ביי דיר אין קלאס, קען זיין אז פון דא גייט אויסוואקסן איינער פון די קומענדיגע גרויסע תלמדי חכמים. אזוי ווי דער איד וואס איז נעכטן דא געווען, און איז אויסגעוואקסן א 'תלמיד חכם', ווען זיין מנהל וואלט געוואוסט וועם ער ווארפט ארויס, איך

ווארף ארויס דעם תלמיד חכם פון ישיבה, - וואלט ער דאס קיינמאל נישט געטון. מען קען קיינמאל נישט וויסן וואס עס גייט ווערן מיט א קינד, אפילו די קינדער וואס עס גייט עפעס נישט, מען קען זיך נישט אן עצה געבן מיט זיי, זענען נישט סתם פארשלאפענע קינדער, עפעס גייט ווערן מיט זיי, און אז דו וועסט אים מרחק זיין, קען חס ושלום פאסירן ער וועט איין טאג ארויסגעבן א מאווי קעגן אידן. אזוי ווי לעצטנס האבן אפאר געפאלענע אידישע קינדער ארויס געגעבן א מאווי קעגן די חסידים.

דער גוי האט פיינט יעדן איד

דאס איז זייער זייער ביטער; נישט אזוי ווייט צוליב די שנאת ישראל פון די גוים, ווייל זיי ווערן נישט נתפעל פון די סארט מאוויס, ווייל דער גוי האט פיינט יעדן איד, אפילו די וואס פרובירן אים נאכצומאכן, ער האט פיינט דעם היינטיגן שפילער פונקט ווי דעם ערליכן איד, ביי אים איז נישט קיין חילוק צו דו גייסט מיט א שיינע גרויסע חסידישע קאפל, אדער א קליינע בלויע קאפל, פאקערט דער גוי קוקט אן דעם שוואכן איד ווי אן אפגעריסענער מענטש, פארוואס גייסטו אנגעטון אנדערש פון די אידן, וואס איז מיט דיר?...

אבער ליידער קוקן נעבעך אסאך אידישע קינדער מאוויס, פון אינדרויסן זעען זיי אויס צו זיין גוט און וואויל, ווייל זיי ווילן נאכנישט אוועק גיין פון זייער חסידות, אבער שטילערהייט קוקן זיי די אידישע מאוויס, און דאס העצט זיי אויף קעגן אידישקייט, השם ישמרינו.

דערפאר דארף מען געדענקן אז מען קען קיינמאל נישט וויסן ווער עס זיצט יעצט אין כחה, יעדער איינער קען אויסוואקסן א תלמיד חכם אדער פאקערט חס ושלום.

קומענדיגע וואך

אין די בריוו אפטיילונג

- ווי אזוי געבט מען אריין א חשק אין בחורים אויפצושטיין אינדערפרי?
- מעג מען לאזן קינדער גיין אליין אין מקוה?

חינוך אפטיילונג

אויף קול ברסלב

צו הערן אלע שיעורים אויף חינוך פון דער ראש ישיבה שליט"א

אויף קול ברסלב

דרוקט: 2-4-1

- שמעו ותחי נפשכם -

ואל מען נעמען קינדער אין מקוה אום ערב שבת?
בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת תולדות,
כ"ז מר-חשון, שנת תשע"ט לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר
איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

יעדע זאך וואס מען געוואוינט איין קינדער
צו טון - וועלן זיי דאס טון שפעטער; אז מען
נעמט די קינדער אין שול און מען האלט זיי נעבן
זיך ביים דאווענען, מען לערנט זיי שטייטליך
אויס ווי אזוי צו דאווענען און נישט צו רעדן
ביים דאווענען - וועלן זיי אויסוואקסן גרויסע
צדיקים, און ווען זיי וועלן גרויס ווערן וועלן זיי
אליינס גיין דאווענען. אבער אויב מען לאזט די
קינדער ארום לויפן אין שול, און מען שמועסט
ביים דאווענען - וועלן די קינדער אויסוואקסן
אן קיין יראת שמים.

די זעלבע זאך איז מיט יעדע דבר שבקדשה;
מען דארף מחנך זיין די קינדער זיי זאלן זיין
ציגעוואוינט צו אלע מצוות און אלע מנהגים.
א טאטע דארף נעמען זיינע קינדער אין מקוה
ערב שבת כדי זיי צו מחנך זיין צו גיין אין מקוה
און זיי אויסלערנען ווי אזוי מען גייט אין מקוה
בצניעות, בקדושה ובטהרה.

פון די זיבן יאר קען מען שוין ברענגען
קינדער אין מקוה ערב שבת; פארשטייט זיך
נאר מיטן טאטן, ווייל אליינס טאר מען נישט
גיין אין מקוה. אפילו א בר מצוה בחוריל דארף
האבן שמירה פון חולי נפש רחמנא לצלן.

אז מען ברענגט קינדער אין מקוה איז פרא
צו גיין ווי פריער ווען די מקוה איז נאך לידיג,
זיי מחנך זיין נישט צו רעדן אין מקוה און זיי
אויסלערנען ריזיות - נישט צו פעניען אין מקוה.
מען דערציילט אויפן הייליגן רבי נתן זכרונו
לברכה אז ער פלעגט גיין אין מקוה מיט אזא
שנעלקייט, אז קיינער האט אים נישט געקענט
אויסכאפן; ווילאנג מען האט זיך אנגעהויבן
אויסטון איז רבי נתן שוין געווען אויסגעטון,
געטובלט, צוריק אנגעטון און ארויס פון
מקוה! דאס קען יעדער זוכה זיין אז מען
געוואוינט זיך צו צו דעם.

דאס וואס דו פרעגסט וועגן שמירת עינים;
אדרבה, דאס דארף מען אויסלערנען די קינדער

נאך פון זייער יוגנט, אז מען דארף היטן די
אויגן וכו'.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן
הצלחה אין אלע ענינים.

...
(עצתו אמונה חלק ר', מכתב תסט)

ווי אזוי ווער איך נאנט מיט מיין ווון, וועמען איך
האב אסאך געשלאגן און פארשעמט?

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת ואתחנן, י"ב
בנחם-אב, שנת תשע"ט לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר.

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

פון יעדע פראבלעם איז דא א וועג ארויס; אז
א מענטש מיינט עס ערנסט, ער וויל ארויסגיין
פון זיינע שלעכטע מעשים קען ער אלעס מתקן
זיין. דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק
ב', סימן קיב): "אם אתה מאמין שיכולין לקלקל,
תאמין שיכולין לתקן", אויב דו גלייבסט אז דו
קענסט טון שלעכטס גלייב אויך אז דו קענסט
פאררעכטן.

וויסן זאלסטו אז דו האסט א נס אז דיין ווון
האלט זיך נאך בדרך התורה, ווייל בדרך כלל
ווען א קינד כאפט אריין אזעלכע זאכן פון
זיינע עלטערן, אזוי ווי דו שרייבסט: "שלאגן,
ציפן, שטויסן און פארשעמען" - גייען זיי
ארויס לתרבות רעה השם ירחם. אלע בחורים
און מיידלעך וואס גייען ארויס לתרבות רעה -
רבים ככולם זענען די עלטערן שולדיג אין דעם,
נאכדעם וואס זיי האבן מחנך געווען די קינדער
דורך "שלאגן, ציפן, שטויסן און פארשעמען".
זיי האבן אריין געלייגט אין די קינדער א שגאה
צום אייבערשטן און צו די תורה.

ווען מען טראכט אריין זעט מען אז די וועג
פון שלאגן, ציפן, שטויסן און פארשעמען
איז בכלל נישט קיין חינוך; ווען מען שלאגט
א קינד איז דאס נאר אויסצוגעבן די אייגענע
נערון. מען טאר נישט שלאגן קיין קינדער; סיי
עס העלפט נישט און סיי עס ווערט נאר ערגער
וכו'.

דער הייליגער רבי נתן זכרונו לברכה פלעגט
שטענדיג דערציילן פאר'ן רבי'ן יעדע זאך
בפירטי פרטיות פון זיין לעבן און פרעגן צי ער
האט גוט געטון אדער נישט, אמאל האט רבי
נתן דערציילט פאר'ן רבי'ן: "מיין זון האט נישט
געוואלט אריין קומען שבת ביי די סעודה צום
טיש זיצן נעבן דעם גאסט וואס איך האב אהיים
געברענגט, ווייל עס איז געגאנגען פון אים א
שלעכטע גערוף וכו', האב איך אים געגעבן א
פאטש אז ער זאל פאלגן און אריין קומען צו
די סעודה", ווען דער רבי האט דאס געהערט
האט ער אים געזאגט: "א קינד שלאגט מען?!"
פון דעם דיבור איז שוין געבליבן אנגענומען
ביי אנשי שלומינו אז מען שלאגט נישט קיין
קינדער.

ווער רעדט נאך אז מען טאר נישט שלאגן
גרויסע קינדער, דאס איז א בפירוש'ע הלכה
(יורה דעה סימן רמ, סעיף כ) אז גרויסע קינדער טאר
מען נישט שלאגן, מען איז עובר אויף (נוקרא
יט. יד): "ולפני עור לא תתן מכשל", ווייל זיי
קענען צוריק שלאגן און איבערלאזן דאס
אידישקייט; ווי מעג א איד שלאגן, ציפן,
שטויסן און פארשעמען די קינדער? ווי קען א
איד אויפהייבן א האנט אויף א צווייטן איד?
א גוי שלאגט וכו'.

דו זאלסט ווייטער מקרב זיין דיין זון; עס
וועט נעמען א שטיק צייט ווי לאנג עס וועט
זיך פארהיילן זיינע ווייטאג פון די קלעפ און
פארשעמונגען וואס ער האט געכאפט און
פארשעמט געווארן פון דיר השם ישמרינו, אזוי
אויף זאלסטו אסאך וויינען צום אייבערשטן ער
זאל דיר מוחל זיין אויף די שרעקליכע מעשים,
און מיט תפילה וועט עס ארויסגיין פון אים.

נעם זיך אונטער צו פארשפרייטן די
קונטרסים פון מוהרא"ש אויף חינוך הילדים;
סיי די אידישע קונטרסים: "געדוילד צו
קינדער", "צושנייד מיד נישט", און "אידיש
נחת", און סיי די קונטרסים אויף לשון הקודש
וואס זענען צוזאמגענומען אין "אוצר חינוך
הילדים", צו ראטעווען נאך קינדער פון ווערן
דערמארדעט פון די עלטערן. אין דעם זכות
וועט דער אייבערשטער דיר מוחל זיין.

צו באקומען וועכנטליך דעם גליון, ביטע שרייבט צו: jhbul1234@gmail.com

קול ברסלב

קול ברסלב - שיעורים; מעשיות פון תפלה; רעסעפיס; און נאך
438-320-9090 קאנאדא / 03303502363
ארץ ישראל 0797040069 / ענגלאנד 03303502363
חיוון יומי אימעיל chizikyomi@gmail.com / טעלעפאן מעסידזשינג 347-630-2876

קול ברסלב - שיעורים; חיוון יומי; ניגונים; מעשיות פון תפלה און נאך
4383008080 קאנאדא / 03303502361
ארץ ישראל 0797040066 / ענגלאנד 03303502361
בעלגיע 3235003461 / ארגענטינע 11552354370